Valtioneuvoston asetus metsätalouden kannustinjärjestelmästä

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään metsätalouden määräaikaisesta kannustinjärjestelmästä annetun lain (/) nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään metsätalouden määräaikaisesta kannustinjärjestelmästä annetun lain (/), jäljempänä kannustinjärjestelmälaki, nojalla myönnettävien tukien myöntämisen edellytyksistä, tukien määrästä ja muista tukien määräytymisperusteista samoin kuin tukipäätöksessä annettavista tiedoista.

2 §

Pääasiallinen maatila- tai metsätalouden harjoittaminen

Yhteisön katsotaan harjoittavan pääasiallisesti maatila- tai metsätaloutta, kun liikevaihdosta ja tasearvosta yli puolet on muodostunut maatila- tai metsätaloudesta tuen hakemista välittömästi edeltävällä päättyneellä tilikaudella. Jos toimintansa aloittavalla yhteisöllä ei ole vielä vahvistettua tilinpäätöstä, jonka perusteella liikevaihdon ja taseen arvoa voidaan arvioida, voidaan hyväksyä muukin riittävä selvitys siitä, että pääasiallisena tarkoituksena on maatila- tai metsätalouden harjoittaminen.

Maatila- tai metsätalouden harjoittamisen katsotaan muodostavan pääosan säätiön toiminnasta, kun säätiön liikevaihdosta ja tasearvosta yli puolet muodostuu maatila- tai metsätaloudesta tuen hakemista välittömästi edeltävällä päättyneellä tilikaudella. Jos toimintansa aloittavalla säätiöllä ei ole vielä vahvistettua tilinpäätöstä, jonka perusteella liikevaihdon ja taseen arvoa voidaan arvioida, voidaan hyväksyä muukin riittävä selvitys siitä, että toiminnasta pääosan muodostaa maatila- tai metsätalouden harjoittaminen.

Tuloverolain (1535/1992) 4 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun verotusyhtymän katsotaan harjoittavan pääasiallisesti maatila- tai metsätaloutta, kun sille on viimeksi toimitetussa verotuksessa vahvistettu maatalouden tai metsätalouden puhdas tulo ja kun maatila- tai metsätalouden voidaan verovelvollisen ilmoittamista varten pitämien muistiinpanojen perusteella arvioida muodostaneen pääosan verotusyhtymän toiminnasta.

Tässä pykälässä maatilataloudella tarkoitetaan maa- ja metsätalouden harjoittamista.

3 §

Alueellinen eriyttäminen

Tässä asetuksessa eteläisen Suomen, keskisen Suomen ja pohjoisen Suomen alueilla tarkoitetaan metsien kestävästä hoidosta ja käytöstä annetun valtioneuvoston asetuksen (1308/2013) 1 §:ssä määriteltyjä alueita.

4 §

Tuen määrän määräytyminen

Tuki-intensiteetin ja hyväksyttävien kustannusten laskemisessa käytettävät luvut on ilmaistava ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä. Arvonlisävero katsotaan metsäluonnon hoidon tuen hyväksyttäväksi kustannukseksi, jos se jää hakijan lopulliseksi kustannukseksi.

Useammassa erässä maksettava tuki ja hyväksyttävät kustannukset diskontataan tuen myöntämishetken arvoon. Diskonttauksessa käytettävä korko on tuen myöntämispäivänä sovellettava diskonttauskorko. Diskonttauskorkona käytetään viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta annetussa komission tiedonannossa (08/C 14/02) tarkoitettua viitekorkoa.

Rahoitettavien toimenpiteiden toteuttamisesta tuensaajalle syntyvät tulot vähennetään toimenpiteen kokonaiskustannuksista, jos tuki määräytyy todellisten kustannusten perusteella. Tällaisiksi tuloiksi katsotaan toimenpiteen toteuttamista koskevan rahoitushakemuksen jättämisen jälkeen rahoitettavan toimenpiteen toteuttamisesta metsätaloudesta syntyvät tulot.

5 §

Suuren yrityksen ja oman työn määritelmät

Kannustejärjestelmälain 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuja suuria yrityksiä ovat ne yritykset, jotka eivät ole [maa- ja metsätalousalan ja maaseutualueiden tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti ja komission asetuksen (EU) N:o 702/2014 kumoamisesta annetun komission asetuksen (EU) xx/202x liitteessä I] tarkoitettuja pieniä ja keskisuuria yrityksiä.

Jos maanomistaja on luonnollinen henkilö, omana työnä pidetään maanomistajan omaa ja hänen puolisonsa tai samassa taloudessa asuvan lapsensa tekemää työtä. Jos maanomistaja on yhteisö, yhtymä tai kuolinpesä, omana työnä pidetään yhteisön, yhtymän ja kuolinpesän yhtiömiehen, jäsenen ja osakkaan tekemää työtä. Jos kyse on kannustejärjestelmälain 4 §:n 2 momentissa tarkoitetusta yhteisomistuksesta, omana työnä pidetään luonnollisen henkilön tai yhtiön yhtiömiehen tekemää työtä. Jos maanomistaja on yhteisö tai säätiö, omana työnä pidetään yhteisön ja säätiön palveluksessa olevan henkilön tekemää työtä yhteismetsän palveluksessa olevan henkilön tekemää työtä lukuun ottamatta. Lisäksi omaksi työksi katsotaan aina vastikkeetta tehty työ.

2 luku

Taimikon ja nuoren metsän hoito

6 §

Taimikon ja nuoren metsän hoidon kohde

Taimikon ja nuoren metsän hoidon kohteen pinta-alan tulee olla vähintään hehtaari. Kohde voi koostua useasta eri kuviosta.

7 §

Käsittelyn jälkeinen metsikkö

Kasvatettavan taimikon tai nuoren metsän keskipituuden tulee työn jälkeen olla vähintään 0,7 metriä ja enintään 12 metriä. Kasvatettavalla taimikolla tai nuorella metsällä tarkoitetaan hoidettavan jakson kasvatettavaa puustoa. Kasvatettavalta puustolta edellytetään, että se on puulajiltaan kasvupaikalle sopivaa ja latvukseltaan elinvoimainen, eikä siinä ole kasvua haittaavia vaurioita.

Hoitotyössä tulee poistaa kasvatettavan puuston kasvua haittaavaa puustoa. Hoitotyössä tulee välttää lehtipuiden poistoa niissä tilanteissa, kun lehtipuusto ei haittaa kasvatettavan jakson kasvatusta ja se sopii

kasvatettavaksi puustoksi yhdessä pääpuulajin kanssa. Kohteelle voi jättää pienialaisia luonnontilaan jääviä alueita, suojatiheikköjä, säästöpuuryhmiä tai pienvesien ja vesistöjen suojavyöhykkeitä. Nämä luetaan tehoalaan silloin, kun niiden yhteinen pinta-ala on alle kymmenen prosenttia kuvion pinta-alasta. Jos kohde on aukkoinen tai epätasainen, tuki myönnetään työn tehoalan mukaisena.

Jos hoidettavan jakson taimien keskipituus on enintään kolmen metriä, ei hoidon jälkeen saa jäädä kasvatettavan havupuuston tai lehtipuuston kasvua haittaavaa tai latvavaurioita aiheuttavaa etukasvuista lehtipuustoa. Jos hoidettavan jakson puuston keskipituus on yli kolme metriä mutta alle kahdeksan metriä, kohteelle saa jäädä hoidon kohteena olevaan jaksoon enintään 2 500 runkoa hehtaaria kohden. Jos hoidettavan jakson puuston keskipituus on vähintään kahdeksan metriä, kohteelle saa jäädä hoidon kohteena olevaan jaksoon enintään 1 300 runkoa hehtaaria kohden, kun pääpuulaji on koivu ja enintään 1 500 runkoa hehtaaria kohden, kun pääpuulaji on havupuu.

Pienpuun keruussa tulee jättää keräämättä kuolleet pysty- ja maapuut.

8 §

Taimikon ja nuoren metsän hoidon tuen määrä

Taimikon ja nuoren metsän hoidon tuki on 240 euroa hehtaarilta. Jos eteläisessä tai keskisessä Suomessa taimikon ja nuoren metsän hoidon yhteydessä syntyvää pienpuuta kerätään kohteelta vähintään 35 kiintokuutiometriä hehtaaria kohden ja pohjoisessa Suomessa vähintään 25 kiintokuutiometriä hehtaaria kohden, tuki on kuitenkin 470 euroa hehtaarilta. Korotetun tuen edellytyksenä on, että pienpuuta kertyy kaikilta kuvioilta ja pääosin tasaisesti.

4 luku

Terveyslannoitus

9 §

Terveyslannoituskohde

Terveyslannoituskohteen pinta-alan tulee olla vähintään kaksi hehtaaria. Kohde voi koostua useasta eri kuviosta.

Alueen vesitalouden katsotaan olevan kunnossa, kun vedenpinnan taso ei nouse kasvukauden aikana turpeessa tasolle, joka vähentää puuston kasvua. Terveyslannoituskohteen vesitalouden kunnon arvioinnissa tulee huomioida, että terveyslannoitus lisää puuston haihduntaa ja laskee veden pinnan tasoa kasvukaudella, vaikka ojia ei kunnosteta.

Tukea ei myönnetä terveyslannoitukseen silloin, kun maaperä on vettä läpäisemätöntä savikkoa.

Tuen myöntäminen terveyslannoituksen edellyttää, että kohteella on vähintään 70 kuutiometriä hehtaaria kohden kasvatuskelpoista puustoa ennen toimenpidettä. Tästä vähimmäisvaatimuksesta voidaan poiketa taimikoissa. Jos terveyslannoitus tehdään taimikoissa, kohteen tulee olla kasvatuskelpoinen taimikko, jossa taimikon varhaishoito on tehty tarkoituksenmukaisella tavalla ja taimikon keskipituus on vähintään 0,7 metriä. Edellä mainitusta kasvatuskelpoista taimikkoa koskevasta vaatimuksesta voidaan poiketa niillä kuviolla, joilla kasvatushakkuuta ei ole suoritettu metsälain (1093/1996) 5 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla, josta seuraa metsän uudistamisvelvoite. Tukea ei myönnetä hieskoivikoiden terveyslannoitukseen eikä lannoittamiseen kohteilla, joilla puuston uudistaminen on edelleen kasvattamista kannattavampaa.

10 §

Lannoitevalmiste

Käytettävän boorilannoitteen määrä tulee määrittää puustossa havaittavien kasvuhäiriöiden ja neulasten värivikojen perusteella tai ravinneanalyysin avulla taikka puuston kehityksen ja kasvuolosuhteiden perusteella.

Käytettävän tuhkalannoitteen määrä ja tarpeellisuus tulee määrittää kasvupaikan perusteella.

11 §

Lannoitevalmisteen levittäminen

Lannoitevalmiste tulee levittää siten, että vesistöjen rannoille jätetään lannoittamaton suojakaista.

Ojitusalueilla tulee välttää lannoitevalmisteen joutumista suoraan ojiin.

Lannoitevalmiste tulee levittää sulan maan aikana tuhkalannoitteita lukuun ottamatta.

12 §

Terveyslannoituksen tuen määrä

Terveyslannoituksen tuki on 100 euroa hehtaaria kohden käytettäessä boorilannoitetta ja 170 euroa hehtaaria kohden turvemaiden tuhkalannoituksessa.

6 luku

Suometsän hoito

13 §

Suometsän hoitosuunnitelman suunnittelualue

Suometsän hoitosuunnitelman suunnittelualueen pinta-alan tulee olla vähintään viisi hehtaaria.

Kannustejärjestelmälain 15 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun suunnittelualueen tulee olla pääasiassa metsämaata. Suunnittelualueeseen kuuluvien kiinteistöjen ei edellytetä muodostavan yhtenäistä aluetta, mutta niiden tulee sijaita samalla suoalueella tai sen osavaluma-alueella. Suoalueeksi katsotaan alue, jossa suokasvien maatumisesta muodostuneen turvekerroksen paksuus on yli 30 senttimetriä. Suon ja kivennäismaan vaihettumisvyöhyke voidaan sisällyttää suunnitelmaan, jos vyöhykkeellä on tarkoitus tehdä luonnonhoitoa.

14 §

Vesiensuojelusuunnitelma

Kannustejärjestelmälain 15 §:n 3 momentin 4 kohdassa tarkoitetun vesiensuojelusuunnitelman tulee sisältää kuvaus vesiensuojelun kannalta välttämättömistä toimenpiteistä. Suunniteltaessa vesiensuojelurakenteiden mitoitusta ja sijoittelua sekä muuta vesiensuojelun järjestämisestä tulee huomioida suunniteltujen suunnittelualueen metsäkäsittely- ja vesiensuojelutoimenpiteiden lisäksi myös muut samalla suoalueella tai sen osa valuma-alueella tehtäväksi jo aikaisemmin suunnitellut tai jo toteutetut toimenpiteet, jos tieto metsänkäsittely- ja vesiensuojelutoimenpiteestä on saatavilla metsäkeskuksen tarjoamasta avoimesta palvelusta suunnitelman laadintaan ryhdyttäessä.

Vesiensuojelusuunnitelman tulee sisältää tieto lähimmästä vesistöstä, jonne vedet johdetaan ja sen keskiveden korkeudesta sekä niiden metsäkäsittelytoimien sijainnista, toteutustavasta ja suunnitellusta toteutusajasta, joista aiheutuvia vesistöhaittoja vesiensuojelusuunnitelman toimilla pyritään vähentämään. Suunnitelmaan tulee merkitä ne ojien osuudet, joissa on eroosiohaittoja esiintyy ja toimet, joilla ne

korjataan. Vesiensuojelusuunnitelmassa tulee esittää toteutettavien rakennelmien sijainti, mitat, toteutustapa sekä niiden mitoittamisessa käytetyt tiedot, mukaan lukien vesimäärä sekä valuma-alueen rajat. Jos vesiensuojelun toteutukseen liittyy vesien johtamista luontaisesti veden puhdistukseen soveltuvalle alueelle tai uomaan, tulee niiden toteutus kuvata osana vesiensuojelusuunnitelmaa. Suunnitelmaan sisältyvien toimenpiteiden tehokkuudesta tulee esittää arvio, jossa huomioidaan alueen maastonmuodot ja maalajit. Kun vesiensuojelun toteutukseen liittyy valtaojien perkaamista, tulee perkauksen toteutus kuvata siten, että sen tarpeellisuus käy ilmi.

Vesiensuojelusuunnitelmassa tulee mainita, esiintyykö alueella happamia maita. Kun vesiensuojelusuunnitelma laaditaan alueelle, jossa esiintyy happamia sulfaattimaita, tulee suunnitelmassa esittää keinot ja arvio niiden tehokkuudesta happamuushaittojen vähentämisessä.

Hyväksyttäviä vesiensuojelutoimenpiteitä kiintoaine- ja ravinnekuormituksen vähentämiseksi ovat vesistöjen suojakaistojen, patojen, pintavalutusalueiden, kosteikkojen, kaivu- ja perkauskatkojen, laskeutusaltaiden, lietekuoppien sekä muiden kiintoainesta pidättävien sekä eroosiota ja ravinteiden kulkua vesistöön vähentävien vesiensuojelurakenteiden tekeminen ja kunnostaminen. Myös valtaojan perkaus voidaan katsoa vesiensuojelurakenteeksi, jos sen toteutustapa on kaksitasouoma tai muu vastaava ravinteiden ja kiintoaineen huuhtoutumista vähentävä toteutustapa.

15 §

Suometsän hoitosuunnitelman luontokohteet, luonnonhoito ja ennallistaminen

Suometsän hoitosuunnitelman tulee sisältää tieto kiinteistöjen luontokohteista ja mahdollisista luonnonhoitokohteista mukaan lukien soiden ennallistamiskohteet. Suunnitellut metsänkäsittelytoimenpiteet eivät saa huonontaa arvokkaiden luontokohteiden tilaa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuihin luontokohteisiin kuuluvat:

1) metsälain 10 §:ssä tarkoitetut erityisen tärkeät elinympäristöt,

2) vesilain (587/2011) 2 luvun 11 §:ssä tarkoitetut vesiluontotyypit,

3) luonnonsuojelulainsäädännön nojalla perustetut luonnonsuojelualueet,

4) Natura 2000 –verkoston alueet,

5) luonnonsuojelulain (/) 67 §:ssä tarkoitetut tiukasti suojellut luontotyypit,

6) luonnonsuojelulain 80 §:ssä tarkoitetut Euroopan unionin lainsäädännössä tarkoitetut tiukkaa suojelua edellyttävien eliölajien lisääntymis- ja levähdyspaikat sekä

7) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätöksellä rajatut luonnonsuojelulain 66 §:ssä tarkoitetut suojellut luontotyypit, 79 §:ssä tarkoitetut erityisesti suojeltavan lajin esiintymäpaikat ja 81 §:ssä tarkoitetut Euroopan unionin tärkeinä pitämien eliölajien esiintymäpaikat.

16 §

Suometsän hoitosuunnitelman metsänkäsittelytoimenpiteet ja piennartiet

Suometsän hoitosuunnitelman metsänkäsittelytoimenpiteiden tulee mahdollistaa kestävän metsätalouden harjoittaminen suunnittelualueella. Toimenpiteiden suunnittelussa tulee kiinnittää erityistä huomiota suunnittelualueen eri osien kuivatustilan suunnitteluun. Suunnittelussa on huomioitava puuston kasvuolosuhteet, turpeen hajoamisesta seuraavat ilmasto- ja vesistövaikutukset sekä vaikutukset monimuotoisuudelle.

Suometsän hoitosuunnitelmaan tulee sisällyttää jatkuvan kasvatuksen, terveyslannoituksen sekä muiden vedenpinnan säätelyyn vaikuttavien metsäkäsittely- ja hoitotoimien toteuttamismahdollisuudet alueen eri osissa. Suunnitelmaan sisällytettyjen toimien tulee olla toteutettavissa siten, että tarpeetonta ojien kunnostusta voidaan välttää.

Sellaisten suunnittelualueiden metsänkäsittelytoimet, joilla esiintyy happamia sulfaattimaita, tulee suunnitella siten, ettei toimilla edistetä happamuushaittoja synnyttävien olosuhteiden muodostumista. Lisäksi tarvittaessa suometsän hoitosuunnitelmaan merkitään ne tarpeelliset toimenpiteet, joilla vähennetään valumavesien happamoitumista ja happamuudesta aiheutuvia haittoja.

Piennartie voidaan tehdä ojastoa lähimmälle kantavalle maapohjalle asti. Piennarteiden määrässä ja sijoittelussa tulee huomioida suunniteltavan suoalueen kuljetustarpeet ja vesiensuojelunäkökohdat.

17 §

Suometsän hoitosuunnitelman muut toimenpiteet

Suometsän hoitosuunnitelmassa tulee esittää ojastokohtaisten laskuojien sijainti ja kunto, sekä arvio kunnostustarpeesta. Laskuojien suunniteltu kaivusyvyys tulee merkitä suunnitelmaan. Suunnitelmassa tulee mainita myös ne laskuojat, joiden kunnostaminen ei ole tarpeen kuivatusojien toimivuuden ylläpitämiseksi tai joiden kunnostamista tulee välttää kielteisten vesistövaikutusten välttämiseksi. Laskuojien kunnostustarvetta tulee arvioida sillä perusteella, kuinka ne vaikuttavat suoalueella sijaitsevien kuivatusojien toimintaan ja sen myötä tarkoituksenmukaiseen kuivatustilaan. Laskuojien kunto tulee selvittää seuraavaan vesistöön tai puroon saakka, korkeintaan kuitenkin kilometrin matkalta siitä alueesta, jonka kuivatustilan parantamiseksi suunnittelua tehdään.

Suunnitelmassa tulee esittää kuivatusojien sijainti sekä kunto kuivatuksen toimivuuden kannalta. Jos tarkoitus on kunnostaa kuivatusojia, suunnitelmassa on esitettävä perustelut sille, miksi kuivatusojien kunnostus on tarpeen. Kuivatusojien kunnostus voidaan katsoa tarpeelliseksi, jos puuston määrä, turpeen laatu sekä ojien kunto yhdessä tarkastellen synnyttävät epäsuotuisan kuivatustilan, joka rajoittaa puuston kasvua, eikä sitä pystytä korjaamaan muilla vähemmän ympäristövaikutuksia aiheuttavilla metsäkäsittely- tai hoitotoimilla. Kuivatusojien suunniteltu kaivusyvyys tulee merkitä suunnitelmaan.

Suunnitelmassa on esitettävä täydennysojien sijainti ja suunniteltu kaivusyvyys, jos ojituksen täydentäminen on tarpeen. Suunnitelmassa on esitettävä perustelut miksi ojituksen täydentäminen on tarpeen. Täydennysojat voidaan katsoa tarpeelliseksi vain niillä alueilla, joilla aikaisempi ojitus on lisännyt puuston kasvua ja joilla aikaisempi ojitus on muuttanut alkuperäistä vesitaloutta. Lisäksi edellytyksenä on, että kuivatustilan parantaminen on täydennysojia kaivamalla taloudellisesti tarkoituksenmukaista ja ettei täydennysojien kaivamisella aiheuteta ylimääräisiä vesistö-, ilmasto-, tai monimuotoisuushaittoja verrattuna vanhojen ojien kunnostamiseen. Täydennysojaa ei saa sijoittaa siten, että sen kuivatusvaikutus ulottuu sellaiselle alueelle, jonka vesitalous on luonnontilassa. Poikkeuksen muodostaa johdeoja. Johdeoja voidaan sijoittaa luonnontilaiselle suolle, jos kyseessä on vesien palauttaminen luonnontilaiselle suolle tai jos suota hyödynnetään vesiensuojelutarkoituksessa.

Täydennysojia voidaan sisällyttää suunnitelmaan, kun niillä korjataan aikaisemmin puutteellisesti tai virheellisesti sijoitettujen tai kaivettujen ojien kuivatusta, estetään vesistöhaittojen syntymistä tai ohjataan vedet vesiensuojelurakenteeseen. Jos edellisen ojituksen virheellisen tai puutteellisen kuivatuksen korjaaminen tapahtuu täydennysojia kaivamalla, ei vanhoja saman alueen kuivatusojia pääsääntöisesti kunnosteta. Tarkoituksenmukainen kuivatustila voidaan saavuttaa, kun ojien määrä ei ylitä 280 metriä hehtaaria kohden.

18 §

Suometsän hoitosuunnitelman tuen määrä ja hyväksyttävät kokonaiskustannukset

Suometsän hoitosuunnitelman tuki on 60 prosenttia suunnittelun kohtuullisista kustannuksista, jos suunnitelma kattaa alle 50 hehtaaria tai hankkeessa on mukana enintään kolme kiinteistöä. Tuki on 70 prosenttia, jos suunnitelma kattaa 50–150 hehtaaria tai hankkeessa on mukana 4–10 kiinteistöä. Tuki on 80 prosenttia, jos suunnitelman kattavuus on yli 150 hehtaaria tai hankkeessa on mukana yli kymmenen kiinteistöä.

Yhteishankkeissa kustannukset ositellaan osakastiloille niille aiheutuneiden kustannusten mukaan.

19 §

Suometsässä toteuttavan vesiensuojelun ja piennarteiden tuen määrä ja hyväksyttävät kokonaiskustannukset

Tuki vesiensuojelutoimenpiteiden toteutukseen on enintään 100 prosenttia toimenpiteiden hyväksyttävistä kohtuullisista kokonaiskustannuksista. Hyväksyttäviin kokonaiskustannuksiin voidaan sisällyttää työ- ja tarvikekustannukset sekä hankkeeseen liittyvät lupa- ja toimitusmaksut. Hankkeen toteutuksesta aiheutuvat osakkaiden toisilleen maksamat korvaukset ovat hyväksyttäviä kustannuksia vain pintavalutusalueiden, tulvatasanteiden ja lasketusallasalueiden tai näiden yhdistelmien osalta.

Tuki piennarteiden toteutukseen on 1,35 euroa metriä kohden.

Yhteishankkeissa kustannukset ositellaan osakastiloille niille aiheutuneiden kustannusten mukaan.

7 luku

Metsätien tekeminen

20 §

Metsätien tekemistä koskevat yleiset säännökset

Metsätien katsotaan soveltuvan ympärivuotiseen käyttöön siitä huolimatta, että tiellä liikennöintiä rajoitetaan kelirikkoaikoina.

Tien, siihen liittyvien kääntö- ja ohituspaikkojen sekä varastoalueiden mitoituksessa ja toimivuudessa tulee noudattaa niitä metsäalan hyvän ammattikäytännön mukaisia metsätienormeja, jotka koskevat kelirikkoaikoja lukuun ottamatta ympärivuotisesti liikennöitäviä alemmanasteisia teitä.

21 §

Yksityistien perusparannus

Yksityistien perusparannettavan osuuden tulee olla vähintään 500 metriä pitkä.

Perusparannettavan yksityistien ja siihen sisältyvä uuden tien tavoitekantavuuden tulee olla vähintään 40—60 megapascalia tietyypistä riippuen.

Perusparannettavan yksityistien kuljetuksista yli 30 prosenttia tulee olla metsätalouden edellyttämiä kuljetuksia. Metsätalouden kuljetusten osuus määritetään samojen periaatteiden mukaisesti kuin niiden osuus määritetään tietoimituksessa tienpitovelvollisuuden ja siitä aiheutuvien kustannusten jakamiseksi tieosakkaiden kesken.

Perusparannukseen voidaan sisällyttää uuden metsätien rakentamista, jos se on perusparannettavan tien käyttötarkoituksen kannalta tarkoituksenmukaista. Uuden metsätien osuus perusparannuksesta saa olla enintään 10 prosenttia tuettavan tien kokonaispituudesta, mutta kuitenkin enintään 500 metriä.

Perusparannettavan tien vaikutusalueen tietiheys saa olla enintään 15 metriä vaikutusalueen hehtaaria kohti ja 18 metriä vaikutusalueen hehtaaria kohti, jos tien vaikutusalueella on metsäkuljetusta vaikeuttavia maastotekijöitä. Jos perusparannukseen sisältyy uuden tien tekemistä, tietiheys saa olla enintään 15 metriä hehtaaria kohden perusparannettavan tieosuuden ja uuden tieosuuden yhteisellä vaikutusalueella. Tästä poiketen tuki voidaan myöntää, jos kyseessä on metsäkuljetuksen estävän maastovaikeuden poistaminen. Tällöin tietiheys saa olla enintään 18 metriä hehtaaria kohden perusparannettavan tieosuuden ja uuden tieosuuden yhteisellä vaikutusalueella.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että tietyypin edellyttämästä tarpeellisesta sorastuksesta, rumpujen ja siltojen kunnosta sekä tukkeutuneiden ojien avaamisesta ja muista kunnossapidon edellyttämistä töistä on huolehdittu tien käyttöä vastaavalla tavalla valtion rahoituksella toteutetun metsätien hoito- ja kunnossapitovelvollisuuden voimassaolon aikana.

Perusparannetun yksityistien ja siihen sisältyvä uuden tien päällysrakenteen leveyden tulee olla leveydeltään vähintään 3,6 metriä.

22 §

Yksityistien perusparannuksen tuen määrä ja hyväksyttävät kokonaiskustannukset

Yksityistien perusparannuksen tuen määrä on yhteishankkeissa ja yhteismetsän toteuttamissa hankkeissa 70 prosenttia perusparannuksesta aiheutuneista hyväksyttävistä, kohtuullisista kokonaiskustannuksista. Silloin kun perusparannukseen sisältyy sillan tekemistä tai korjaamista, voidaan sillan suunnittelu-, työ- ja tarvikekustannuksiin myönnettävän tuen määrää yhteishankkeissa ja yhteismetsän toteuttamissa hankkeissa korottaa viidellätoista prosenttiyksiköllä edellä mainitusta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuihin hyväksyttäviin kokonaiskustannuksiin voidaan sisällyttää suunnittelu-, työ- ja tarvikekustannukset sekä hankkeeseen liittyvät lupa- ja toimitusmaksut. Hyväksyttäviin kokonaiskustannuksiin voidaan sisällyttää myös valvonnasta aiheutuneet kustannukset, jos valvoja on eri kuin toteuttaja, eikä valvontaa tehdä tiekunnan omana työnä. Suunnittelukustannukset voivat sisältää kantavuuden mittauksesta aiheutuneet kohtuulliset kustannukset. Tietoimituksessa osakastiloille mahdollisesti määrättävät korvaukset eivät ole hyväksyttäviä kustannuksia.

Yhden maanomistajan kiinteistöllä toteutettavan yksityistien perusparannuksen tuki on 6 000 euroa kilometriä kohden.

23 §

Uuden metsätien tekeminen

Uuden metsätien tulee olla vähintään 500 metriä pitkä, jos tien vaikutusalueen arvioitu kestävä vuotuinen hakkuumäärä on vähintään kolme kuutiometriä hehtaaria kohden, ja vähintään 800 metriä, jos vaikutusalueen arvioitu vuotuinen hakkuumäärä on alle kolme kuutiometriä hehtaaria kohden.

Uuden metsätien vaikutusalueen tietiheys saa olla enintään 15 metriä vaikutusalueen hehtaaria kohti. Vaikutusalueella, jolla arvioitu vuotuinen hakkuumäärä on enintään kuutiometri hehtaaria kohden, tietiheys saa olla korkeintaan kahdeksan metriä vaikutusalueen hehtaaria kohti. Tästä poiketen tuki voidaan myöntää, jos kyseessä on metsäkuljetuksen estävän maastovaikeuden poistaminen. Tällöin tietiheyttä voidaan korottaa enintään kolmella metrillä vaikutusalueen hehtaaria kohden.

Uuden metsätien tavoitekantavuuden tulee olla vähintään 40—60 megapascalia tietyypistä riippuen.

Uuden metsätien kuljetuksista yli puolet tulee olla metsätalouden edellyttämiä kuljetuksia. Metsätalouden kuljetusten osuus määritetään samojen periaatteiden mukaisesti kuin niiden osuus määritetään tietoimituksessa tienpitovelvollisuuden ja siitä aiheutuvien kustannusten jakamiseksi tieosakkaiden kesken.

Uuden metsätien päällysrakenteen leveyden tulee olla leveydeltään vähintään 4,0 metriä.

24 §

Uuden metsätien tekemistä koskevan tuen määrä ja hyväksyttävät kokonaiskustannukset

Uuden metsätien tekemisen tuki on eteläisessä Suomessa 30 prosenttia, keskisessä Suomessa 40 prosenttia ja pohjoisessa Suomessa 50 prosenttia uuden metsätien tekemisestä aiheutuneista hyväksyttävistä, kohtuullisista kustannuksista. Silloin kun uuden tien tekeminen sisältää sillan rakentamisen, voidaan sillan suunnittelu-, työ- ja tarvikekustannuksiin myönnettävän tuen määrää korottaa kymmenellä prosenttiyksiköllä.

Hyväksyttäviin kokonaiskustannuksiin voidaan sisällyttää suunnittelu-, työ- ja tarvikekustannukset sekä hankkeeseen liittyvät lupa- ja toimitusmaksut. Hyväksyttäviin kokonaiskustannuksiin voidaan sisällyttää myös valvonnasta aiheutuneet kustannukset, jos valvoja on eri kuin toteuttaja, eikä valvontaa tehdä tiekunnan omana työnä. Tietoimituksessa osakastiloille mahdollisesti määrättävät korvaukset eivät ole hyväksyttäviä kustannuksia.

8 luku

Ympäristötuki ja metsäluonnon hoitohankkeet

25 §

Ympäristötuen kohdentaminen

Ympäristötuki tulee ensisijaisesti kohdentaa metsälain 10 §:ssä tarkoitettujen erityisen tärkeiden elinympäristöjen ominaispiirteiden säilyttämiseen. Tukea voidaan myöntää myös muihin monimuotoisuuden kannalta arvokkaisiin kohteisiin.

26 §

Ympäristötuen määrä

Ympäristötuen määrä ilman kannustinkorvausta on kolmasosa siitä määrästä, joka saadaan vähentämällä kohteen peruskorvauksen ja hakkuuarvokorvauksen summasta maanomistajan omavastuuosuus.

Peruskorvaus on maakuntapohjaisesti määritellyn alueen puukuutiometrin keskikantohinta kerrottuna kahdella ja ympäristötukikohteen pinta-alalla.

Hakkuuarvokorvaus saadaan kertomalla kohteella olevan puuston määrä maakuntapohjaisesti määritellyn alueen puukuutiometrin kantohinnalla. Puustoksi katsotaan metsien kestävästä hoidosta ja käytöstä annetun valtioneuvoston asetuksen 16 §:ssä tarkoitettu markkinakelpoinen puusto.

Omavastuuosuus on neljä prosenttia sen kiinteistön puuston arvosta, jolla kohde sijaitsee tai enintään 3 000 euroa. Puuston arvon määrittämisessä käytetään maakuntapohjaisesti määritellyn alueen puukuutiometrin keskikantohintaa.

Kannustinkorvaus saadaan kertomalla kuolleen puun määrä- ja laatuvaatimukset täyttävien kuvioiden pinta-alojen summan ja ympäristötukikohteen pinta-alan osamäärä 0,2:lla. Saatu tulo kerrotaan 1

momentissa tarkoitetulla ympäristötuen määrällä. Kuolleen puun määrän tulee olla kannustinkorvaukseen laskettavalla kuviolla vähintään 20 kuutiometriä hehtaaria kohden ja vähintään 10 kuutiometriä. Kannustinkorvaukseen laskettavaksi kuolleeksi puuksi luetaan kaikki kuolleet pystyssä olevat ja kaatuneet maanpinnan tason yläpuoliset rungot, joiden läpimitta on vähintään 15 senttimetriä.

Ympäristötukisopimuksen valmistelu korvataan kohtuullisten todellisten kustannusten perusteella ja sen määrä on enintään 20 prosenttia sopimuskohteelle myönnettävän ympäristötuen määrästä. Lisäksi ympäristötukena voidaan korvata kokonaan ne kohtuulliset kustannukset, jotka aiheutuvat hoito- ja kunnossapitosuunnitelman laatimisesta ja toteuttamisesta.

27 §

Metsäluonnonhoidon tuen kohdentaminen

Metsäluonnonhoidon tuen kohdentamisen perusteena ovat esitettyjen toimenpiteiden merkittävyys ja vaikuttavuus sekä kustannustehokas toteuttamistapa metsäluonnon monimuotoisuuden tai vesiensuojelun edistämisen kannalta. Rahoitus kohdennetaan niihin toimenpiteisiin, joilla voidaan saavuttaa alueellisesti merkittävimmät luonnon monimuotoisuudelle ja vesiensuojelulle asetetut tavoitteet.

28 §

Metsäluonnonhoidon tuen määrä

Metsäluonnon hoidon tukena voidaan korvata kokonaan hankkeen suunnittelusta ja toteuttamisesta aiheutuneet kohtuulliset kustannukset.

29 §

Kulotuskohde

Kulotuskohteen tulee olla yli kahden hehtaarin uudistusala ja sen tulee olla ravinteisuudeltaan vähintään kuivahko kangas tai sitä rehevämpi.

Kulotusalueelle tulee jättää vähintään 20 kuutiometriä säästöpuita, jotka sijoitetaan yhteen tai useampaan säästöpuuryhmään. Yli neljän hehtaarin kulotusaloilla säästöpuuvaatimus on vähintään viisi kuutiometriä hehtaaria kohden. Säästöpuihin voidaan lukea kaikki rinnankorkeusläpimitaltaan yli 15 senttimetriset puut. Säästöpuut tulee polttaa kulotuksen yhteydessä. Metsätuhojen torjunnasta annetun lain (1087/2013) velvoitetta vahingoittuneiden puiden poistamisesta on noudatettava säästöpuita jätettäessä.

30 §

Kulotustuen määrä

Kulotustuki on 1 500 euroa hehtaaria kohden, kun kulotusala on vähintään neljä hehtaaria ja 2 000 euroa hehtaaria kohden, kun kulotusala on alle neljä hehtaaria.

Kulotusalalle jäävän poltettavan puuston tulonmenetys korvattaan enintään 50 kuutiometriin saakka. Korvaus tulonmenetyksestä saadaan kertomalla kohteella olevan poltettavan puuston määrä maakuntapohjaisesti määritellyn alueen puukuutiometrin keskikantohinnalla. Korvattavaksi puustoksi katsotaan kaikki rinnankorkeusläpimitaltaan yli 15 senttimetriset puut.

9 luku

Erinäiset säännökset ja voimaantulo

31 §

Komission hyväksymispäätöksen huomioon ottaminen tukipäätöksessä

Kannustejärjestelmälain 33 §:n 2 momentissa tarkoitetusta tukipäätöksestä tulee käydä ilmi, että seuraavat tukea myönnettäessä huomioon otetut vaatimukset perustuvat komission hyväksymispäätökseen:

1) tukea ei myönnetä suurille yrityksille eikä vaikeuksissa olevalle yritykselle;

2) tukea ei myönnetä yritykselle, jolla on maksamaton perintämääräys;

3) tukea ei myönnetä metsässä tehtävään työhön, joka on aloitettu ennen tukihakemuksen jättämistä tukiviranomaiselle;

4) tuki myönnetään hyväksyttävien kustannusten perusteella ja komission hyväksymän tukiprosentin mukaisena taikka komission hyväksymän tuen laskentaperusteen mukaisesti;

5) tuki ei kasaudu Euroopan unionin lainsäädännön vastaisesti;

6) rahoitettavien toimenpiteiden toteuttamisessa noudatetaan unionin lainsäädäntöä;

7) hakemuksessa on ilmoitettu vähintään hakijayrityksen nimi ja koko, hankkeen tai toiminnan kuvaus, mukaan lukien sijaintipaikka sekä aloitus- ja lopetusaika, hankkeen toteuttamiseksi tarvittavan tuen määrä ja tukikelpoiset kustannukset;

8) siltä osin kun kyseessä on uuden metsätien tekemisen tai yksityistien perusparannuksen tuki, tiellä sallitaan liikkuminen vapaasti ja ilmaiseksi kelirikkoaikoja lukuunottamatta; mainittu tienkäyttöoikeus ei kuitenkaan koske tien käyttöä muuhun taloudelliseen toimintaan kuin metsätalouden käyttöön.

[mahdolliset muut kohdat selviävät viimeistään komission hyväksymispäätöksestä]

32 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan päivänä kuuta 202x.

Helsingissä päivänä kuuta 202x

Maa- ja metsätalousministeri

[esittelijä]

Maa- ja metsätalousministeriön asetus metsätalouden kannustinjärjestelmään liittyvien asiakirjojen sisältövaatimuksista sekä eräästä hakemisen määräajasta

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään metsätalouden määräaikaisen kannustejärjestelmälain (x/202x) nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään metsätalouden määräaikaisessa kannustejärjestelmälaissa (xx/20xx), jäljempänä *kannustejärjestelmälaki*, tarkoitetun tuen hakemiseen ja maksamiseen liittyvien asiakirjojen sisältövaatimuksista. Lisäksi tässä asetuksessa säädetään taimikon ja nuoren metsän hoidon tuen hakemisen määräajasta.

2 §

Hakemus sekä erään tuen hakemisen määräaika

Hakemuksessa tulee antaa metsäkeskukselle tiedot valtionavustuslaissa (688/2001), kannustejärjestelmälaissa ja metsätalouden kannustinjärjestelmästä annetussa valtioneuvoston asetuksessa (xx/202x) säädettyjen tuen hakijaa ja saajaa koskevien sekä muiden tuen myöntämistä koskevien edellytysten arvioimista varten. Taimikon ja nuoren metsän hoidon tuen osalta tulee hakemuksessa lisäksi antaa tiedot Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1407/2013, jäljempänä *de minimis –asetus*, säädettyjen tuen hakijaa ja saajaa koskevien sekä muiden tuen myöntämistä koskevien edellytysten arvioimista varten.

Taimikon ja nuoren metsän hoidon tukea on haettava viimeistään vuoden kuluessa toimenpiteiden aloittamisesta ja kahden kuukauden kuluessa niiden loppuun saattamisesta.

3 §

Hakijaa ja tuensaajaa koskevien tietojen ilmoittaminen

Hakemuksessa on ilmoitettava tuen hakijoiden nimi- ja yhteystiedot. Tuen hakijalla tarkoitetaan tässä sitä, jolle kannustejärjestelmälain 4 §:n nojalla voidaan myöntää tukea. Jos tuen hakija on kannustejärjestelmälain 4 §:n 1 momentin 2— 5 kohdassa tai 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu tuensaaja, hakemukseen tulee liittää seuraavat selvitykset:

1) maatila- tai metsätalouden harjoittaminen on yhteisön, yhtymän tai kuolinpesän toiminnan pääasiallisena tarkoituksena ja yhteisön, yhtymän tai kuolinpesän osakkaina on vain luonnollisia henkilöitä;

2) maatila- tai metsätalouden harjoittaminen muodostaa pääosan säätiön toiminnasta;

3) vähintään puolet 1 päivänä maaliskuuta 2003 tai sen jälkeen perustetun yhteismetsän osuuksista tai yhteisen alueen osuuksista on luonnollisten henkilöiden omistuksessa tai

4) maatila- tai metsätalouden harjoittaminen on niiden luonnollisten henkilöiden ja yhtiön tarkoituksena, jotka yhdessä omistavat kiinteistön.

Jos hakija on kannustejärjestelmälain 30 §:ssä tarkoitettu tukeen oikeutettu kiinteistön yhteisomistaja, hakemuksessa on ilmoitettava yhteisomistussuhteen peruste ja omistusosuus, sekä kuvattava miten muille yhteisomistajille on suunnitellusta toimenpiteestä ilmoitettu.

Metsäluonnon hoidon tukea koskevassa hakemuksessa on annettava selvitys siitä, että arvonlisävero on jäänyt tuensaajan lopulliseksi kustannukseksi.

Muita tukia kuin taimikon ja nuoren metsän hoidon tukea koskevassa hakemuksessa hakijan on ilmoitettava, onko se kannustejärjestelmälain 5 §:n 1 momentissa tarkoitettu vaikeuksissa oleva yritys ja onko se jättänyt noudattamatta komission päätöstä sääntöjenvastaisen ja sisämarkkinoille soveltumattoman tuen takaisinperinnästä. Samoin hakemuksessa tulee ilmoittaa, onko hakija Euroopan unionin lainsäädännössä tarkoitettu suuri yritys vai muu yritys.

4 §

Rahoitettavaa toimenpidettä sekä asiamiestä ja avustajaa koskevien tietojen ilmoittaminen

Hakemukseen on sisällytettävä toimenpiteiden kuvaus, sijainti, arvioitu alkamis- ja päättymisajankohta sekä hankkeen toteuttamiseksi tarvittavan tuen määrä ja tuen laskemisen perusteena olevat kustannukset. Sijaintiin liittyen tulee ilmoittaa niiden alueiden kuntien nimet ja kiinteistötunnukset, joilla toimenpiteet on tarkoitus tehdä. Hakemukseen on liitettävä kartta, jossa kohde on rajattu. Hakemukseen on liitettävä toteuttamissuunnitelma, jos se on tuen myöntämisen edellytyksenä kannustejärjestelmälain 10 §:n mukaan.

Hakemuksessa tulee esittää selvitys asiamiehen oikeudesta edustaa hakijaa, jos hakemuksen on laatinut asiamies. Hakemuksessa tulee ilmoittaa asiamiehen tai hakemuksen laatimisessa avustaneen henkilön nimi, henkilötunnus ja yhteystiedot.

5 §

Muuta julkista tukea ja muuta vähämerkityksistä tukea koskevien tietojen ilmoittaminen

Hakemuksessa on ilmoitettava, onko hakija hakenut tai saanut toimenpiteeseen muuta julkista tukea. Hakemuksessa, joka koskee sellaista hanketta, jolle on jo myönnetty tukea, on edellä tässä pykälässä säädetyn lisäksi ilmoitettava tukipäätöksen hankenumero.

Taimikon ja nuoren metsän hoidon tukea koskevassa hakemuksessa on annettava selvitys tukea hakevan ja siihen de minimis –asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa sidossuhteessa olevan yrityksen saamat vähämerkityksiset tuet kuluvan ja kahden edeltävän verovuoden aikana tai vakuutettava, ettei vähämerkityksistä tukea ole myönnetty edellä mainitulla tavalla. Myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta on ilmoitettava tuen myöntövuosi, myöntäjä ja tuen määrä.

6 §

Eräisiin tukiin liittyvien tietojen ilmoittaminen

Suometsän hoitosuunnitelman hakemuksessa on ilmoitettava kohteen pinta-ala ja suunnitelman laatimisen kustannusten jakautuminen yhteishankkeissa tiloittain.

Suometsän vesiensuojelutoimenpiteiden ja piennartien tekemisen, metsätien tekemisen ja metsäluonnon hoidon tuen hakemuksessa on ilmoitettava arvio toimenpiteen toteuttamisesta kohteella tuensaajalle syntyvistä tuloista.

Ympäristötuen hakemuksessa on ilmoitettava kohteen pinta-ala, kuvioittaiset metsävaratiedot, kuolleen puun määrä niiltä kuviolta, joiden perusteella kannustinkorvausta haetaan ja koko kiinteistön puuston määrä sekä kohteen elinympäristöt ja niiden lisämääreet tämän asetuksen liitteen mukaisesti. Kuolleen puun määrän lasketaan metsätalouden kannustejärjestelmästä annetun valtioneuvoston asetuksen 26 §:n määritelmän täyttävä kuollut puu.

7 §

Toteuttamissuunnitelma

Toteuttamissuunnitelmaan on sisällytettävä:

1) maastossa tehtävät toimenpiteet työlajin tarkkuudella,

2) tiedot hankkeen toteuttamiseksi vaadittavista luvista ja ilmoituksista sekä

3) tiedot jo vireillä oleviin lupa- ja ilmoitusasioihin liittyvistä viranomaisten yhteydenotoista.

Suunnitelmaan on liitettävä kopiot myönnetyistä luvista.

Suunnitelmaan on sisällytettävä toimenpiteiden kustannusarvio, jossa on eritelty suunnittelu-, työ-, tarvike- ja muut kustannukset, jos tuki määräytyy hyväksyttävien kustannusten perusteella. Siltä osin kuin kyseessä on yhteishanke, toteuttamissuunnitelmassa on ilmoitettava, miten kustannukset kohdistuvat eri kiinteistöille.

8 §

Terveyslannoituksen toteuttamissuunnitelma

Sen lisäksi, mitä 7 §:ssä säädetään, terveyslannoituksen toteuttamissuunnitelmaan on sisällytettävä:

1) kohteen ja siihen sisältyvien kuvioiden pinta-ala, maaperä, kuivatuksen tilanne, pääpuulaji, puuston määrä ja kehitysluokka sekä taimikoissa puuston pituus,

2) käytettävän lannoitevalmisteen nimi ja arvioitu käyttömäärä,

3) lannoituksen ajankohta sekä

4) yksilöityinä suunnitellut vesiensuojelutoimenpiteet.

Jos maanomistaja on teettänyt terveyslannoituksen tarpeen arviointia varten ravinneanalyysin, sen tulokset on liitettävä suunnitelmaan.

9 §

Suometsän vesiensuojelutoimenpiteiden ja piennarteiden tekemisen toteuttamissuunnitelma

Sen lisäksi, mitä 7 §:ssä säädetään, suometsän vesiensuojelutoimenpiteiden ja piennarteiden tekemisen toteuttamissuunnitelmaan on sisällytettävä:

1) suometsän hoitosuunnitelma,

2) vesiensuojelusuunnitelma,

3) tehtävän piennartien määrä

Toteuttamissuunnitelmaan on liitettävä vesilain (587/2011) 5 luvun 6 §:ssä tarkoitettu ilmoitus ja valvontaviranomaisen mahdollinen vastaus ilmoitukseen, jos vesiensuojelutoimenpiteiden tai piennarteiden toteuttaminen edellyttää kyseistä ilmoitusta.

10 §

Metsätien tekemisen toteuttamissuunnitelma

Sen lisäksi, mitä 7 §:ssä säädetään, metsätien tekemisen toteuttamissuunnitelmaan on hankkeeseen sisältyvän perusparannettavan yksityistien ja rakennettavan metsätien osalta sisällytettävä:

1) tien osuuksien pituudet,

2) tien vaikutusalueen arvioitu vuotuinen hakkuumäärä,

3) tien metsätalouden kuljetusten osuus,

4) tien vähimmäisleveys,

5) selvitys tien kantavuusmittauksesta tai muu selvitys, jolla on arvioitu tienrungon kerrospaksuuksien tarvetta ja

6) selvitys tien yhteyksistä alemmanasteiseen tieverkkoon.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa on eriteltävä perusparannettavan yksityistien pituus ja rakennettavan uuden metsätien pituus, jos hankkeeseen sisältyy sekä yksityistien perusparannusta että uuden metsätien rakentamista. Uudesta metsätiestä ja yksityistien perusparannushankkeesta on ilmoitettava metsätietiheys vaikutusalueella.

Jos hankkeeseen sisältyy sillan rakentamisesta tai korjaamisesta, on toteuttamissuunnitelmassa ilmoitettava toteuttajasta riippumattoman riittävän ammattitaidon omaavan ulkopuolisen valvojan nimi.

Toteuttamissuunnitelmaan on liitettävä tietoimituksen pöytäkirja, jos tietoimitus on pidetty. Toteuttamissuunnitelmaan on liitettävä todistus tai muu tuloste ajantasaisista tiedoista tie- ja katuverkon tietojärjestelmässä, jos kannustejärjestelmälain 17 §:n 3 momentissa tietojen ilmoittamista edellytetään.

Toteuttamissuunnitelmaan on liitettävä vesilain 5 luvun 6 §:ssä tarkoitettu ilmoitus ja valvontaviranomaisen mahdollinen vastaus ilmoitukseen, jos metsätien tekeminen edellyttää kyseistä ilmoitusta.

11 §

Ympäristötukisopimuksen neuvottelupöytäkirja

Sen lisäksi, mitä kannustejärjestelmälain 26 §:ssä säädetään, ympäristötukisopimuksen neuvottelupöytäkirjaan on merkittävä:

1) neuvottelun kulku, ajankohta ja osallistujat,

2) sopimusneuvottelujen kohteena olevan kiinteistön omistajat,

3) ympäristötukikohteen kuvaus,

4) kohteen pinta-ala, puuston määrä, kannustinkorvauksen laskennassa tarvittavan kuolleen puun määrä kuvioittain, koko kiinteistön puuston määrä sekä alueen kolmen edellisen kalenterivuoden aritmeettinen puukuutiometrin keskikantohinta sekä

5) maininta kohteen ilmoittamisesta kiinteistötietojärjestelmään.

Neuvottelupöytäkirjaan on liitettävä kartta, johon on rajattu sovittu ympäristötukikohteen alue. Lisäksi siihen on liitettävä hoito- ja kunnossapitosuunnitelma sekä ympäristönhoitotöiden kustannusarvio, jos neuvotteluissa on sovittu kohteella tehtävistä ympäristönhoitotöistä. Hoito- ja käyttösuunnitelmaan on merkittävä asiakirjan laatijan nimi ja yhteystiedot.

12 §

Metsäluonnon hoidon toteuttamissuunnitelma

Sen lisäksi, mitä 7 §:ssä säädetään, metsäluonnon hoidon toteuttamissuunnitelmaan on sisällytettävä kuvaus monimuotoisuuden kannalta tärkeistä elinympäristöistä ja monimuotoisuushyödyistä, joita toimenpiteillä tavoitellaan, jos tukea haetaan kannustejärjestelmälain 22 §:n 1 momentin 1 kohdan perustella.

Sen lisäksi, mitä 7 §:ssä säädetään, metsäluonnon hoidon toteuttamissuunnitelmaan on sisällytettävä seuraavat tiedot, jos tukea haetaan kannustejärjestelmälain 22 §:n 1 momentin 2 kohdan perustella:

1) kuvaus toimenpiteen merkityksestä ja kuvaus siitä, miten toimenpide hyödyttää vesien ja vesiluonnon hoitoa;
2) tiedot toteutettavien rakennelmien sijainnista, mitoista, toteutustavasta sekä niiden mitoittamisessa käytetyistä tiedoista, mukaan lukien vesimäärä sekä valuma-alueen rajat, sekä
3) arvio suunnitelmassa esitettyjen toimenpiteiden tehokkuudesta huomioiden alueen maastonmuodot ja maalajit.

Sen lisäksi, mitä 7 §:ssä säädetään, metsäluonnon hoidon toteuttamissuunnitelmaan on sisällytettävä kuvaus millaista monikäyttöä toimenpide edistää, jos tukea haetaan kannustejärjestelmälain 22 §:n 1 momentin 3 kohdan perustella.

13 §

Kulotuksen toteuttamissuunnitelma

Sen lisäksi, mitä 7 §:ssä säädetään, kulotuksen toteuttamissuunnitelmaan on sisällytettävä:

1) kohteen ja siihen sisältyvien kuvioiden pinta-ala,
2) kuvioiden ravinteisuus
3) vesipaikkojen sijainti,
4) säästöpuiden määrä ja sijainti,
5) selvitys, että vastuuvakuutus on olemassa, ja
6) selvitys työnjohdon ammattitaidosta.

14 §

Toteutusilmoitus

Toteutusilmoitukseen on merkittävä:

1) hanketta koskevan rahoituspäätöksen numero paitsi, jos kyse on taimikon ja nuoren metsän hoidon tuesta,

2) tuensaajan ja asiakirjan laatijan nimi ja yhteystiedot,

3) tuensaajan tilinumero sekä

4) rahoituspäätöstä koskevat toteutuneet työmäärät kiinteistöittäin.

Toteutusilmoitukseen on liitettävä kartta, johon on rajattu alueet, jossa rahoituspäätöstä koskevat toteutuneet työt on tehty. Taimikon ja nuoren metsän hoidossa, terveyslannoituksessa ja kulotuksessa alueiden pinta-ala on ilmoitettava kuvioittain 0,1 hehtaarin tarkkuudella. Jos tuki maksetaan toteutusilmoituksen perusteella muulle kuin tuensaajalle, toteutusilmoituksessa on mainittava maksun saajan nimi, y- tai henkilötunnus ja tilinumero.

Siltä osin kuin suometsän vesiensuojelutoimenpiteiden ja piennarteiden tekemistä, metsätien tekemistä ja metsäluonnon hoitoa koskevan hankkeen toteuttamisen sekä ympäristötukisopimukseen liittyvien ympäristönhoitotöiden tekemisen yhteydessä on syntynyt tuloja, toteutusilmoituksessa on ilmoitettava tulojen jakautuminen tiloittain.

Suometsän vesiensuojelutoimenpiteiden ja piennarteiden tekemisen, metsätien tekemisen ja metsäluonnon hoitohankkeen viimeiseen toteutusilmoitukseen on liitettävä ilmoitus hankkeen päättymisestä.

Siltä osin kuin toteuttamissuunnitelmasta tai hakemuksesta on poikettu, on toteutusilmoituksessa ilmoitettava, miten toteuttamissuunnitelmasta on poikettu ja mitkä ovat perustelut poikkeamiselle.

15 §

Taimikon ja nuoren metsän hoidon toteutusilmoitus

Sen lisäksi, mitä 14 §:ssä säädetään, taimikon ja nuoren metsän hoidon toteutusilmoituksessa on ilmoitettava kohteen pinta-ala kuvioittain, puulajeittain jäävän puuston määrä hehtaaria kohden 200 rungon tarkkuudella ja keskipituus kymmenen senttimetrin tarkkuudella. Lisäksi toteutusilmoituksessa on mainittava, onko kohteelle jätetty pienialaisia luonnontilaan jääviä alueita, riistatiheikköjä tai säästöpuuryhmiä.

Siltä osin kuin työn toteuttamisen yhteydessä on kerätty pienpuuta, toteutusilmoituksessa on ilmoitettava kohteen pinta-ala kuvioittain, joilta pienpuuta on kerätty vähintään 35 kiintokuutiota hehtaaria kohden. Jos kohde sijaitsee pohjoisessa Suomessa, toteutusilmoituksessa on mainittava kohteen pinta-ala kuvioittain, joilta pienpuuta on kerätty vähintään 25 kiintokuutiometriä hehtaaria kohden. Tiedon tulee perustua puutavaran mittauksesta annetun lain (414/2013) mukaiseen mittausasiakirjaan tai muuhun vastaavat tiedot osoittavaan asiakirjaan.

16 §

Terveyslannoituksen toteutusilmoitus

Sen lisäksi, mitä 14 §:ssä säädetään, terveyslannoituksen toteutusilmoituksessa on ilmoitettava käytetty lannoitevalmiste ja sen määrä kilogramman tarkkuudella sekä lannoitushankkeen toteutunut pinta-alat kuvioittain.

Edellä 1 momentista poiketen käytetyn lannoitevalmisteen määrä voidaan ilmoittaa kymmenen kilogramman tarkkuudella, jos käytetty lannoitemäärä on yli 100 kilogrammaa ja 100 kilogramman tarkkuudella, jos käytetyn lannoitteen määrä on yli 1000 kilogrammaa.

17 §

Suometsän hoitosuunnitelman toteutusilmoitus

Sen lisäksi, mitä 14 §:ssä säädetään, suometsän hoitosuunnitelman toteutusilmoitukseen on liitettävä

1) suometsän hoitosuunnitelma,
2) suunnittelualueen pinta-ala,
3) suunnitelman laatimisen kokonaiskustannukset.

Jos vesiensuojelutoimenpiteet on tarkoitus rahoittaa muulla julkisella rahoituksella, metsäkeskukselle tulee toimittaa kyseistä rahoitusta koskeva viranomaisen päätös ja tieto arvioidusta toteuttamisajasta, jos se ei käy ilmi viranomaisen päätöksestä.

18 §

Suometsän vesiensuojelutoimenpiteiden ja piennarteiden tekemisen toteutusilmoitus

Sen lisäksi, mitä 14 §:ssä säädetään, suometsän vesiensuojelutoimenpiteiden ja piennarteiden tekemisen toteutusilmoituksessa on ilmoitettava:

1) piennarteiden määrät metrin tarkkuudella,

2) tehdyt vesiensuojelutoimenpiteet ja

3) hankkeen toteutuneet kokonaiskustannukset.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetut kustannukset tulee eritellä työ-, tarvike- ja muihin kustannuksiin.

19 §

Metsätien tekemisen toteutusilmoitus

Sen lisäksi, mitä 14 §:ssä säädetään, metsätien tekemisen toteutusilmoituksessa on ilmoitettava perusparannetun tai rakennetun uuden tien määrät metrin tarkkuudella. Siltä osin kuin kyse on yhteishankkeesta tulee toteutusilmoituksella ilmoittaa toteutuneet kokonaiskustannukset. Kustannukset tulee eritellä suunnittelu-, työ-, tarvike- ja muihin kustannuksiin.

20 §

Ympäristötukisopimuksen ja metsäluonnon hoitohankkeiden toteutusilmoitus

Sen lisäksi, mitä 14 §:ssä säädetään, ympäristötukisopimuksen toteutusilmoituksessa on ilmoitettava ympäristönhoitotöiden ja metsäluonnon hoitohankkeiden toteutusilmoituksessa luonnonhoitotöiden määrä ja kokonaiskustannukset. Kustannukset tulee eritellä suunnittelu-, työ-, tarvike- ja muihin kustannuksiin.

21 §

Kulotuksen toteutusilmoitus

Sen lisäksi, mitä 14 §:ssä säädetään, kulotuksen toteutusilmoituksessa on ilmoitettava toteutunut pinta-ala ja poltetun säästöpuun määrä.

22 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan päivänä kuuta 20.

Helsingissä päivänä kuuta 20

Maa- ja metsätalousministeri

Metsäneuvos

Liite

Liite 1: Elinympäristöt ja lisämääre

Elinympäristökoodit:

614 Lähde

615 Lähteikkö

624 Tihkupinta

618 Puro

619 Salapuro

623 Noro

613 Lampi

574 Korpi

578 Rehevä korpi

579 Ruohoinen suo

752 Lehtokorpi

757 Ruohokorpi

797 Metsäkortekorpi

798 Muurainkorpi

799 Tervaleppäkorpi

560 Kivinen suo

575 Räme

576 Neva

577 Letto

511 Ennallistettu suo

601 Pienialainen suo

602 Vähäpuustoinen suo

617 Kosteikko

620 Tulvaniitty/Luhta

625 Tulvametsä/Metsäluhta

570 Kuiva lehto

571 Tuore lehto

572 Kostea lehto

502 Jalopuumetsä

573 Pähkinäpensaslehto

592 Kulorefugio

600 Metsäsaareke

500 Vanha havu- tai sekametsä

504 Vanha lehtimetsä/Kaskimetsä

532 Rotko/Kuru

530 Jyrkänne

531 Raviini

543 Kalliojyrkänne

551 Hietikko

540 Kallio

542 Kallioalueita

544 Lohkare/Lohkareita

545 Louhikko/Kivikko

547 Muinaisranta

548 Pieniä kallioalueita

549 Pirunpelto

541 Ravinteisten kivilajien kallio

552 Kalkkivaikutteisen maaperän metsä/elinympäristö

553 Ultraemäksisen maaperän elinympäristö

520 Harju

521 Suppa

522 Paisterinne

400 Hakamaa

420 Keto

450 Niitty/Lehdesniitty

629 Merenranta-alue

1031 Huomattava havupuu

1032 Huomattava lehtipuu

Lisämääreet:

40 Muu arvokas elinympäristö (METSO)

43 Metsälain (1093/1996) 10 §:n elinympäristö

44 Luonnonsuojelulain (xx/202x) 66 §:n luontotyyppi